

ПЕЙО ЯВОРОВ КЪМ МОРЕТО

chitanka.info

*Дух близък, родствен на поета,
море немирно, имаш ти —
към теб от родните полета
лятяха моите мечти.*

*И ето те сега при мене —
тревожно, бурно в тоя час!
Настръхнал, в трескаво вълнене,
аз слушам страшния ти глас.*

*Бучиш и пееш дива песен
с неземна някаква си страст;
а в клокота ти адски, бесен
личи страхотната ти власт.*

*Обгръщам с поглед далнините:
безкрайно си, — води, води!...
Пенливи, къдриви вълните
гъмжат по твоите гърди.*

*И вслушвам се в гърди с тревога
и взирам се аз поразен,
и да поема дъх не мога
пред тоз свят чудни — нов за мен.*

*Таинственост неизяснима,
величие и грозота,
и горда мощ непостижима,
и мрачна, дива самота!*

*Море, — сърдито, отразило
заоблачени висоти, —
море, що с теб се би сравнило
по демонични красоти!*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.